

Omvendelse fra døde gerninger

Hvad vil det sige at være et godt menneske? Om du spørger 100 tilfældige "Er du et godt menneske?" vil nok 99 svare "Ja!". Ikke fordi de tror de er fuldkomne, men så længe de ikke anser sig selv for at være værre end andre, så konkluderer de med at de er gode nok.

Mennesket har en meget god evne til at retfærdiggør sig selv, enten ved at skyldte på andre mennesker, på omstændighederne, eller simpelt hen ved at overbevise sig selv om at det forkerte en har gjort i virkeligheden ikke er så ilde. Selv de hårdeste kriminelle har som regel en eller anden forklaring på hvorfor de har gjort det de har gjort.

Men de alder fleste mennesker er jo ikke hårde kriminelle. De er simpelt hen vanlige mennesker, der så godt de kan prøver at leve et normalt godt liv. De føler i alle fald selv at de har prøvet så godt de kan, de er bedre end mange andre og hvem kan vel forvente noget mere?

Mennesket har en indre trang eller længsel efter Gud og dette er alle verdens mange religioner et bevis for, men i stedet for at ydmyge sig og indrømme at de behøver hjælp, så prøver de heller at imponere Gud. De udfører alle mulige ritualer og religiøse øvelser, eller så prøver de at være så gode mennesker som mulig, i håb om at de skal være gode nok.

Selvretfærdighed

Menneskets største problem er synd, for den adskiller os fra Gud og her begynder al ondskab.

Romerbrevet 3:23

for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud...

Men et måske lige stort problem er menneskers selvretfærdighed, for den lægger et slør over vores øjne, så vi ikke ser vores eget behovet for frelse.

Ordsprogenes bog 16:2

*En mands færd kan være ren i hans egne øjne,
men Herren prøver hans tanker.*

Ordsprogenes bog 21:2

*En mands færd kan være retskaffen i hans egne øjne,
men Herren prøver hjerterne.*

Lukas 16:15

Da sagde han til dem: »I stiller jer an som retfærdige over for mennesker, men Gud kender jeres hjerte.

Vi forstår godt at narkomaner og kriminelle der bliver frelst trænger at omvende sig, men os andre helt almindelige mennesker har jo ikke nogen store synder at omvende os fra.

Indgangs porten til livet med Gud starter med omvendelse og dette gælder for alle mennesker. Problemet er at mange ikke helt forstår hvad man skal omvende sig fra. I deres øjne så har de jo aldrig været nogle store syndere. De indser at de selvfølgelig ikke har været fuldkomne og at de derfor trænger tilgivelse for nogle mindre alvorlige synder, men bortset fra det så er de "gode mennesker".

Netop dette gør det svært for mange mennesker at virkelig tage imod frelse. Det er mange der søger Gud, men de søger ikke at blive reddet fra en evig fortabelse. De har en indre tomhed som de gerne ønsker fyldt og har fået høre at Jesus kan fylde denne tomhed. De beder en frelsesbøn og bekender deres synd, men den synd de tænker på ser de på som mindre alvorlige synder.

De ved jo godt at de ikke er fuldkomne, og at det derfor helt sikkert en nogle fejltrin de trænger at bede om tilgivelse for, men føler selv at de ellers har været OK gode mennesker. Om du spørger dem om en evig fortabelse er en passende straf, om de ikke tager imod frelse, så vil nok mange af dem sige nej. Hvorfor? Fordi de i virkeligheden ikke har forstået hvor alvorlig deres egen synd egentlig er.

I stedet for at indse vor egen synd, retfærdiggør vi os selv ved at pege på at vi ikke er værre end alle andre. Vi skylder på opvæksten, forældre, venner, samfundet og ellers alt der kan få skylden bort fra os. Det samme gjorde Adam og Eva i Edens have, og det samme gør mennesker i dag.

Ordsprogenes bog 28:13

Den, der vil skjule sine overtrædelser, går det ikke godt, men den, der bekender dem og holder op med dem, finder barmhjertighed.

Hvad vil det sige at være god?

I Lukas 18:18-23 kan vi læse en beretning om en ung mand der var forført af sin egen selvretfærdighed.

Som mange andre havde denne manden en indre følelse af at alle ting ikke var helt som det skulle være mellem ham og Gud. Men fordi han var klar over at han var et bedre menneske end mange andre, havde hans følelse af selvretfærdighed forblindet ham så han ikke kunne se at han selv var en synder der havde trådt fejl allerede ved det første af budene - Du skal ikke have andre guder. Han havde heller ikke klart at holde det andre bud, som i følge Jesus er lige så vigtig som det første - du skal elske din næste som dig selv. For han var ikke villig til at dele ud af sin rigdom Jesus siger i Mattæus 22:40 at på disse to bud hviler hele loven og profeterne. Med andre ord; om du ikke har holdt disse to bud, har du heller ikke holdt de andre.

Det første Jesus gør meget klart for denne manden er at der er ingen mennesker der er gode. Jesus var uden synd, og kunne derfor i princippet have sagt "Ja", når manden henvendte sig til Ham som "Gode Mester". Men i mandens øjne var Jesus ikke mere end et menneske og Jesus korrigerer ham derfor og siger at han ikke skal kalde noget menneske godt. Hvorfor? Fordi det ikke er nogen mennesker der er gode.

Der er mennesker der er gode i følge menneskelig standard, men Guds standard er meget højere. I følge Jesus er der kun en der er god, og det er Gud selv. Dette er en sandhed der er svær for mange at svælge, for man er blevet så indoktrineret af humanisme. Tanken på at indrømme at en selv, i Guds øjne, ikke er et godt menneske, er for mange utænkelig.

Vi tænker at om vi holder os indenfor normal god opførsel, så er vi gode mennesker. Og om vi faktisk er der at vi er bedre end det som er normalt, så har vi i alle fald fortjent titlen "et godt menneske". Men Jesu ord gælder lige meget i dag som den gang: "Kun en er god, og det er Gud". Dette er fordi det at være god, efter Guds standard, er at være fuldstændig uden synd.

Når Adam og Eva syndede, trængte synden i gennem til alle mennesker, alle blev derfor besmittet af synd, og alle trænger derfor frelse.

Romerbrevet 5:12,15,17-19

Derfor: Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi alle syndede.

(15) - men det forholder sig ikke med nådegaven som med faldet; for døde de mange på grund af den enes fald, er Guds nåde og gave så meget mere kommet de mange rigeligt til gode ved nåden i det ene menneske, Jesus Kristus.

(17-19) - Har døden på grund af den enes fald hersket ved denne ene, så skal endnu mere de, der får retfærdighedens overvældende nåde og gave, få herredømme og liv ved én eneste, Jesus Kristus. Altså: Ligesom en enkelts fald blev til fordømmelse for alle mennesker, sådan er en enkelts retfærdige gerning også blevet til retfærdighed og liv for alle mennesker. For ligesom de mange blev syndere ved det ene menneskes ulydighed, sådan skal også de mange blive retfærdige ved én enestes lydighed.

Ondskab ligger til den menneskelige natur, og det er den verden vi lever i et godt bevis for. Hvorfor trænger man at opdrage børn? Jo, fordi det ligger ikke til den menneskelige natur at være god. Man kan blive oplært til at være god mod andre, omsorgsfuld og generøs, men om du slipper den menneskelige naturen løs vil altid menneskets egoisme og ondskab blive mere og mere synlig.

Det er mange ting ved humanismen der hjælper mennesket til at blive bedre mennesker, men det at den humanistiske filosofi eksisterer, er et bevis for at den humanistiske filosofi ikke holder mål. Havde menneskets inders inde vært godt, så havde ikke humanisme vært opfundet. Vi havde ikke haft behov for at nogle skulle bortforklare al ondskab og sige at inderst inde så er vi alle egentlig gode.

Fordi vi søger at fremstille mennesket som godt, så har vi sænket standarden for hvad det vil sige at være god. Man har skabet en accept for at ingen er fuldkomne og at man sagtens kan være god, selv om man nogle gange har gjort ting der var forkert.

Gud bruger ikke andre mennesker som standard for hvad der er godt eller ondt. Han har lavet sin egen standard for hvad der er godt og ondt og denne standard er De 10 Bud.

1. Du må ikke have andre guder
2. Du må ikke lave dig noget gudebillede
3. Du må ikke misbruge Herren din Guds navn
4. Husk sabbatsdagen og hold den hellig
5. Ær din far og din mor
6. Du må ikke begå drab
7. Du må ikke bryde et ægteskab
8. Du må ikke stjæle
9. Du må ikke lyve
10. Du må ikke begære

Måske kender du i alle fald til nogen af dem, og måske kan du nemt huske ganger du har brudt flere af dem. Men fordi vi blander de 10 bud med vor egen forståelse af godt og ondt, så ser vi i gennem listen og tænker "Ja, jeg har jo brudt en del af dem, men det har jo alle andre også gjort. Desuden kender jeg flere der har brudt disse bud meget hyppigere end jeg har, så derfor er jeg bedre end dem - altså er jeg et godt menneske"

Vi læser "*Du skal ikke begære din næstes hustru*", så tolker vi det ud fra vores egen forståelse og tænker "Det budet har jeg i alle fald holdt, for jeg har aldrig været utro". Men Jesus hjælper os til at forstå hvorledes Gud tolker dette bud. Han siger i Mattæus 5:28 at om man bare ser på en anden person med begær, så har vi været utro.

Vi læser: "*Du skal ikke slå ihjel*", også tænker vi: "Det bud har jeg i alle fald ikke brudt". Igen så tolker vi budet ud fra vores egen forståelse og glemmer at Jesus sagde i Mattæus 5:21 (1. Johannes 3:15) at om vi bare hader nogle, så har vi i Guds øjne brudt det sjette bud.

Måske vi ikke selv synes vi har været nogle stor-syndere, men i Guds øjne er vi skyldige i at bryde hver eneste af de 10 bud. Gud ser nemlig ikke kun på hvad vi gør, men også på hvad vi tænker.

Selvransagelsens time

Bud nr.9 siger at man skal ikke lyve, og det ved vi jo godt at vi ikke skal. Dog vil de alder fleste mennesker indrømme at de mere end en gang i løbet af livet har fortalt en løgn eller to, men de anser sig ikke som løgnere af den grund. Men hvor mange gange må man egentlig lyve, for at blive kategoriseret som løgner?

Om nogen havde holdt regnskab med hvor mange gange i løbet af dit liv du havde sagt noget der ikke var sandt. Hvor mange løgner tror du

tallet havde blevet? Måske ikke alle løgner var lige alvorlige, men om du er ærlig så havde det nok ikke blevet et lille tal.

Bud nr. 10 siger at du ikke skal se på en anden person med begær. Om nogen havde holde regnskab med alle gange i løbet af dit liv du har set på en anden person med begær. Hvor mange gange tror du det havde været? At alle andre også har gjort det er ingen undskyldning, for de er ikke standarden for hvad der er godt og ondt.

Bud nr. 7 siger at du ikke skal stjæle. Om nogen havde holdt regnskab med hvor mange gange i løbet af dit liv du har taget noget der ikke tilhører dig. Hvor mange gange tror du det havde vært? Mange unge tænker ikke så meget over det, men at downloade spil eller musik ulovlig på Internet er også at stjæle.

Ved første blik på De 10 bud, så føler man måske ikke at man har skudt så meget forkert. Men det kommer en dag hvor vi skal stå til regnskab for hele vores liv.

Når Gud så lægger sammen alle de gange vi misbrugt Guds navn, set på en anden person med begær, vært misundelige, løjet, stjålet, vært ulydige mod forældre, og på andre måder brudt Guds bud, så vil vi ikke længere stå der som søde og rare mennesker. Vi vil forstå at Jesus talte sandhed når han sagde at kun en er god, og det er Gud selv.

Dette lyder ikke særlig positivt

Målet med det jeg skriver, er ikke at vi alle skal gå rundt med vore hoveder sænket og dvæle over vor syndige vi er. Det jeg prøver at forklare er at vi alle, uanset hvor søde og rare vi er, mange gange har overtrådt Guds standard for hvad det vil sige at være et godt menneske.

Så selv om vi i andre menneskers øjne er gode, så er vi i følge Guds standard i alder højeste grad syndere i behov af frelse.

Jesus sagde til farisæerne at den som har fået meget tilgivet elsker meget (**Lukas 7:47**). Det er når vores øjne bliver åbnet og vi virkelig ser hvor syndige vi er, at vi forstår hvor nådig Gud er. Målet med denne undervisningen er ikke at trykke dig ned, men at hjælpe dig til at se hvor syndig du egentlig er. For jo mere du ser du har blevet tilgivet for, jo mere taknemlig til Gud vil du blive. Mit ønske er at hjælpe dig til at forstå at du i Guds øjne er faldt langt under standarden for hvad det vil sige at være et godt menneske. Hvorfor? Fordi da vil nåden blive endnu mere virkelig for dig.

Det er ikke kun narkomaner og kriminelle der trænger at vende sig bort fra det liv de har levet. Men almindelige "gode mennesker", trænger også at vende sig bort fra sin egen selvretfærdighed, som i virkeligheden er stolthed.

Hebræerbrevetn 6:2 taler om "omvendelse fra døde gerninger". Hvad er disse døde gerninger?

1. De er alle de forkerte ting vi har gjort.
2. De er alle vore egne forsøg på at retfærdiggøre os selv.

Vi kan måske retfærdiggøre os selv indenfor andre mennesker, men at retfærdiggøre sig selv indenfor Gud, er dødfødt - Han har allerede gennemskuet os.

Et hvert forsøg et menneske gør på at pynte på sin egen facade, er døde gerninger. Vi mennesker kan måske have en facade der får andre mennesker til at betragte os som gode, men Gud gennemskuer os. Han ser hjertes motiver og vore tanker lige så tydelig som andre mennesker ser vore gerning.

Ingen omvendelse, ingen tilgivelse

Når Peter holder sin tale på pinsefestens dag, i Apostlenes Gerninger 2, så kan vi læse at hans tale stak i hjerte på dem der hørte ham. De følte sig truffet og indså at de trængte frelse. De indså at de behøvede tilgivelse, men vidste ikke hvordan de kunne blive tilgivet. Peter giver os svaret i Apostlenes Gerninger 2:38

Apostlenes Gerninger 2:37-38

Da de hørte det, stak det dem i hjertet, og de spurgte Peter og de andre apostle: "Hvad skal vi gøre, brødre?" Peter svarede: "Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave."

At få sin synd tilgivet er selve kerner i frelsen, for synd er problemet som gør at vi behøver frelse. Man kan sige at det første man bliver frelst fra er syndens magt over vore liv, og resultatet af det er at vi bliver reddet fra en evighed i adskillelse fra Gud - med andre ord "helvede"

Men tilgivelse begynder med omvendelse og derfor er omvendelse selve indgangsporten til frelsen.

Om man aldrig har omvendt sig fra ens synd, så har man heller ikke forstået hvad det hele drejer sig om, og man har heller ikke modtaget tilgivelse.

Man har måske haft en følelsesmæssig oplevelse, som man måske tolker som at man er blevet frelst. Men frelse er mere end en følelsesmæssig oplevelse. Vores følelser bedrager os hele tiden og om vores frelse var afhængig af at vi "føjte" os frelst ville mange hoppe ind og ud af frelse flere gange til dagen.

Guds nådegave til os er at vi nu ved at omvende os fra synden kan få tilgivelse for det forkerte vi har gjort og blive rensset så grundig at det er som om vi aldrig har gjort noget forkert.

1. Johannes 1:7-10

Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd. Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed. Hvis vi siger, at vi ikke har syndet, gør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i os.

1. Johannes brev opfordrer til at vandre i lyse og være ærlige. **At påstå at vi ikke har noget synd er egentlig selvretfærdighed og det modsatte af omvendelse.**

Men om vi indser vores skyld og vender os bort fra de ting vi gør som ikke behager Gud, så lover Gud at tilgive og rense os fra al uretfærdighed.

Tilgivelse er ikke en følelse

Menneskets bliver bedraget af sit eget hjerte, så ikke stol for meget på hvad dit hjerte fortæller dig - stol på det Guds ord siger.

Om man efter et følelsesladet budskab kommer frem og beder en frelsesbøn, uden at forstå hvorfor man trænger frelse, så er det ikke frelsen man søger. Man reagerer simpelthen kun på et følelsesladet budskab. Man søger måske at få din indre tomhed fyldt, et bedre liv, mere kærlighed, men man søger ikke at blive reddet fra evig fortabelse.

Det betyder ikke at man må have en fuld forståelse af frelsens dybder for at kunne blive frelst, for da kunne ingen blive frelst. **Men man må have en forståelse af hvorfor man behøver frelse**, for i det hele taget at føle noget behov for at søge den. **Man søger kun frelse i den grad man forstår at man behøver den.**

Det er først og fremmest Gud du har såret

Når du lyver ovenfor et andet menneske er det ikke først og fremmest det mennesket du har syndet imod. **Din synd består først og fremmest af at du har gjort oprør imod Gud**, som sagde at du ikke skulle lyve.

Om du har løjet for din ven, så kan det godt hende at han tilgiver dig og venskabet genoprettes. Men det at din ven tilgiver dig, betyder ikke at du er tilgivet indfor Gud. Når du løj for din ven, så var det mest alvorlige at du i oprør mod Gud valgte at ignorere Hans befaling om ikke at lyve.

Roden til alle syndige handlinger kommer i fra beslutningen om at ignorere Guds befaling, og er derfor først og fremmest synd imod Gud. Løjn, mord, urene tanker, afgudsdyrkelse og det som ellers kan nævnes er kun resultatet af at man har vendt Gud ryggen.

Derfor er det også først og fremmest Gud du må bede om tilgivelse.

Det er først og fremmest Ham du sårer når du synder, og ikke andre mennesker. Andre mennesker kan måske også blive såret, men din synd består først og fremmest i at du har gjort oprør imod Gud.

Hvad er omvendelse

Omvendelse betyder at man vender sig bort fra noget. De fleste tænker da hurtigt på forskellige synder, men det drejer sig ikke kun om at vende sig om fra konkrete syndige handlinger. **Omvendelse handler lige meget om at forandre vores tankemønstre og holdning til tilværelse her på jorden.**

Romerbrevet 12:1-2

Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste. Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne

At omvende sig handler ikke kun om at stoppe med noget og begynde med noget andet, **men det handler om at skifte retning i livet.** Man vender sig bort fra at have sig selv som centrum til at lade Gud for være centrum - **man fatter et andet sind** (ApG. 2:38 - gammel oversættelse)

Når man gør det så vil det resultere i at man stopper med de ting, som man ved Gud ikke har behag i. At have Jesus som Herre betyder jo at det er Han som nu bestemmer hvad man skal gøre eller ikke gøre. Paulus beskriver det at være frelst er at ikke længere leve selv.

Galaterbrevet 2:19-20

...Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.

Omvendelse er noget pågående

Selv om omvendelse er noget man gør når man bliver en kristen, så er det ikke kun en engang begivenhed.

Efter som vi vokser åndelig så vil det hele tiden være områder hvor vi må omvende os - eller fattet et andet sind. Ingen af os er fuldkomne i vores åndelige vækst og derfor vil der hele tiden være områder hvor Gud ønsker at forandre.

Fordi vi lever i en syndig verden, så kan det være områder hvor vi tidligere havde sejer, men hvor vi på ny må omvende os.

Johannes Åbenbaring 2:3-5

Du har udholdenhed og har døjet meget på grund af mit navn og er ikke blevet træt. Men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed. Husk derfor på, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde; ellers kommer jeg over dig og flytter din lystestage fra dens plads, hvis ikke du omvender dig.

Menigheden i Efesos var på mange måder en god menighed, men dette betød ikke at de ikke havde behov for omvendelse.

Omvendelse er en indgangsport til frelsen, men det er også en vedvarende vandring hvor vi hele tiden søger at blive mere og mere lig Kristus.